

трѣбляваме, когато говоримъ за душѣ-тѣ, която разумѣва, и чувствува, и дѣйствува съ тѣя и други различни способы. За тѣхъ ще ти говорѣмъ другъ пѣтъ. Сега ти казахъ доволно да тя направѣмъ да рамыслявашъ, колко е благъ Богъ, който ти даде тѣхъ чудниѣ души.

И. Наистинѣ, мамо, и колкото повече ся учѣмъ, толко повече ся чудѣмъ: а когато умрѣмъ и душа-та ми излѣзе изъ тѣло-то, ще ли да могѣмъ да разумѣвамъ, да чувствувамъ и дѣйствувамъ както разумѣвамъ и усѣщамъ, и дѣйствувамъ сега?

М. Струва ми ся, че ще разумѣвашъ, и чувствувашъ, и дѣйствувашъ съ способъ много различенъ отъ овзе, чрезъ когото разумѣвашъ и дѣйствувашъ и усѣщашъ сега. Много е обаче мѣчно да разумѣе нѣої съ какъвъ способъ ще правишь това. Азъ не могѣ да ти го истѣлкувамъ. Богъ, който създаде и душѣ-тѣ ти и тѣло-то ти, и който турна душѣ-тѣ ти въ тѣло-то ти, той знае какъ душа-та ти ще живѣе, и разумѣва, и чувствува, като остави тѣло-то. Той самъ ще и даде силѣ за това. Но не ни каза какъ ще и даде такавъ силѣ.

Обаче Богъ ни каза въ книгѣ-тѣ койкто ни даде, че душа-та ще живѣе, и като умре тѣло-то: че ще живѣе, и разумѣва, и чувствува, и дѣйствува, и че ще живѣе вѣчно.

Ако обичашъ Бога, и ако го слушашъ, и